

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popășii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Chestiunea națională.

X.*)

E timpul să terminăm această serie de articole.

Credem că din cele publicate până acum se degajează destul de lămurit următoarele rezultate.

Românii de peste munți luptă cu hotărâre bărbătească pentru asigurarea existenței lor naționale.

Ei consideră programul național dela 1881, care pretinde restabilirea autonomiei Marelui Principat al Transilvaniei, ca un *minimum* al revendicărilor lor.

Fără dobândirea autonomiei României nu par deloc dispuși a înceta lupta lor națională în contra maghiarismului.

În orice caz e sigur, că pe câtă vreme egalitatea de drepturi naționale nu va deveni un fapt real, în Transilvania și Ungaria lupta națională nu poate înceta.

Românii însă nu pretind egalitate de drepturi, „egala îndreptățire” numai pentru sine față de Maghiari, ci ei o consideră politică indispensabilă și pentru celelalte naționalități nemaghiare.

Este însă netăgăduit, că o asemenea egalitate presupune desființarea *prepotenței actuale a Maghiarilor*.

Din această considerație a răsărit idea coaliției naționalităților nemaghiare și se poate prevedea, că această considerație va face cu timpul inevitabilă o coaliție a tuturor naționalităților încalcate din întreaga monarchie vecină.

Noi din punctul de vedere al intereselor noastre permanente avem un incontestabil interes de viață, ca Români din Transilvania și Ungaria să izbutească a dobândi o poziție politică tare în imperiul din care ei fac parte.

Isbânda lor ar însemna falimentul politicii de maghiarizare, ceea ce va să zică: deschiderea unei ere mai bune pentru raporturile tuturor naționalităților din Ungaria.

Reduși la *justa lor valoare* Maghiarii nu ar avea cuvinte serioase de a se plânge.Principiul elementar al justiției, *cuique sumum*, nu poate îndispune, decât pe cei-ce posed mai mult decât ce li-se cuvine.

Însă de sigur, asemenea considerațiuni teoretice n-au să convingă nici-o dată pe Maghiari despre necesitatea de a pune capăt nenorocitei lupte dintre ei și naționalități.

Experiența arată, că Maghiarii nu numai că nu pun temeiul pe asemenea considerațiuni de echitate, dar nu au destulă maturitate politică de a înțelege măcar, că *propria lor existență* națională reclamă imperios, ca chestiunea română și în general a naționalităților din Ungaria să fie rezolvată în chip drept și echitabil.

Nu-i vorbă, s-au găsit pe vremuri și între Maghiari 2—3 oameni mai calmi în judecată, cari au declarat în deosebite ocazii, că chestiunea naționalităților este cea mai de căpetenie chestiune politică a statului, și că dela o dreaptă soluțiune a acestei chestiuni atărnă existența Ungariei și chiar a Maghiarilor.

Dar glasul acestor *rari nantes* a resunat în pustiu.

Opiniunile lor sunt azi batjocorite de epigonii, cari le-au urmat în viața publică.

Astăzi idei ca ale dlui *Bekies Gustav* dau direcție politicii statului ungar.

Grafie acestor idei, întreaga societate maghiară se găsește într-un prelungeț paroxism de intoleranță națională și nu este nici o speranță, ca actualii detentori ai puterilor statului să se poată emancipa de curentul șovinist, să abică de utopiile maghiarizării și să îndrumeze pe calea dreptății și a politicii prudenței și prevăzătoare în chestiunea naționalităților.

Așfel, după toate prevederile, lupta națională dintre Maghiari pe de o parte și dintre Români și celelalte naționalități va continua și prăpastia mereu se va lărgi între aceste popoare.

Ziceam, că pentru noi această situație nu poate fi de loc indiferentă. Aceasta cu atât mai puțin, cu cât întreaga monarchie vecină, *Cisleitania și Transilvania*, este subminată de elementare curente de patimi naționale.

Precum în lumea fizică erupțiunea vulcanilor este precedată de vibrațiuni și de cutremur terestru, la aparență neînsemnată, tot astfel și în lumea morală: nemulțumirea popoarelor face timp îndelungat să vibreze atmosfera politică, până ce în cele din urmă ea izbucnește.

De mult vibrează atmosfera politică a Austro-Ungariei, adese-ori se produce acolo câte un cutremur simptomatic, dar cu toate că în lumea morală cauzele erupțiilor se pot înlătura, nimenea nu intervine, ca sfârșit să se pună izvorului din care pornesc curentele de nemulțumire ale naționalităților din imperiul vecin.

Se pare-că cercurile politice de acolo tot n-au învățat și n-au uitat nimic din istoria contimporană a monarchiei habsburgice.

În ori-ce cas acele cercuri dovedesc prin impasibilitatea lor, că ele nu înțeleg luptele naționalităților și nu-și dau seamă de extrema gravitate a acestor sbucimări.

Noi, cari suntem la distanță, și avem astfel o mai bună perspectivă pentru a pute vedea liniile mari și marcante ale acestei situații, care ne interesează foarte de aproape, noi trebuie să atragem atențiunea celor în drept asupra vibrațiilor politice de acolo.

Trebuie să o facem; în interesul nostru, și în interesul vecinului nostru.

Noi știm, că Austro-Ungaria nu este în realitate, nici nemțească, nici maghiară ci *mai curând slavă*.

Ea' dacă înalta diplomatie austro-ungară nu ține seamă de acest lucru și nu înțelege rostul luptelor ce trebuie să ducă Slavii și Românii, atunci caută să ținem noi seamă de această situație.

Dacă în înalta sa înțelepciune diplomația statului vecin nu vrea să vază, că acest stat e plin de crepături și că mereu schinte, atunci să ni-se dea voie a o spune noi.

Și o vom spune.

Vom arăta fără rezervă crepăturile statului vecin și schintele ce scilpesc prin ele, pentru-că nu suntem deloc dispuși a aștepta în creștinească resignație, ca acest stat să se prăbușască asupra noastră și ca incendiul de acolo să ne consume și pe noi.

Este deci un interes de primul ordin nu numai pentru noi ci și pentru imperiul vecin, ca Românii de peste munți să li-se facă *dreptate deplină*, și tot prin dreptate să fie curmată primejdia ce se cuprinde în oprirea Slavilor din Austro-Ungaria.

Sibiu, 9 Ianuarie 1897 n.

Din Parlamentul maghiar. Proxima ședință a camerei deputaților se va ține în 11 Ianuarie n. Comisiunea financiară terminându-și lucrările cu cenzurarea bugetului, și-a prezentat raportul, care a fost tipărit și împărțit între deputați. Se dă deci o socoteală că în dietă se va pune numai decât bugetul la ordinea zilei, crezându-se, că discuția asupra bugetului nu va fi de astă dată nici înfocată nici lungă. Guvernul speră a fi gata cu desbaterea și primirea bugetului pe la mijlocul lui Februarie n., când apoi se vor pune în discuție parlamentară proiectele de legi referitoare la reînnoirea pactului cu Austria. Legile referitoare la reformele administrative abia la toamnă vor fi prezentate dietei spre desbatere.

Cuota. *Reichswehr* se ocupă de nou cu tema aceasta delicată, firește, într'un mod foarte măgulitor pentru guvernul lui Bánffy, pe care-l numește „guvernul pactului”, cu singurul scop de a „face învoială”. E mai mult ca sigur — zice *Reichswehr*, în articolul ce i-s'a trimis din Budapesta, — că Bánffy va face învoială, în speranța că-și va întări și asigura poziția. Și poate să o facă; mijloacele îi stau la dispozițiune. În prima linie parlamentul. Actualul parlament votează fără pedecă 35 per cento; poște și mai mult, dar atât la tot cazul. Față de imensa majoritate a guvernului, opoziția se va feri a pune bețe în roate lui Bánffy și a-l trânti poște pentru „cuota”, pentru-că atunci cine ar pute să vină în locul său și să „facă învoială”. Mai mult ca 35 per cento însă nici Bánffy nu cuatează să propună majorității sale, pentru-că dânsul ar dori să rămână ministru *president* și după „învoială”, ea' de o nouă disolvare a dietei, și o nouă alegere, la fel cu alegerile trecute, se îngrozește și Bánffy.

Știm destul de ocamdată. Celelalte le vom vedea.

„Binevoitorii” noștri. Ziarele maghiare mereu ne asigură că ne vreau binele și doresc înaintarea noastră, dar când le spunem, că noi vrem să înaintăm, dar vrem să rămânem Români, să năcăjesc și își dau arama pe față.

„Bud. Hirap”, luând notiță despre prim-articolul nostru din nr. 282 al „Tribunei”, după ce reproduce cele 4 puncte, în cari am reasumat activitatea ce avem să o desvoltăm pe terenul economic, adaugă următoarele reflexiuni malițioase:

„Multă apă se va scurge pe Dunăre, până când se vor împlini toate dorințele acestora, și numai punctul prim (referitor la bănci Red. „Trib.”) merită atențiune, de oare-se în direcția aceasta s'au făcut primele începuturi. Faptul, că „Trib.” adă necesară scăderea procentelor de împrumut, ne arată, că dacă băncile române nu vor primi această modalitate, vor fi reduse în cercul lor de activitate prin reanunțarea de credit *Károlyi*-ane, cari se tot lăcesc în Ardeal. ea' dacă vor adopta modalitatea, va scădea venitul în mod considerabil”.

Nu le-ar plăce „binevoitorilor” noștri să se vadă consolidați pe terenul economic. Aceasta însă nu ne va împede, ci mai mult ne va da stimul a ne face datorința.

Crisă ministerială în România.

Știrile despre o apropiată crasă ministerială în România se țiu lanț. Foile străine aduc azi știrea telegrafică despre o neînțelegere ivită între guvern și corifeii partidului liberal din România, născută din „chestiunea ovrască”, pe care guvernul român ar voi să o pună după sărbători la ordinea zilei. Dl prim-ministru *Aurelian* e de credință, că împănăntarea nu se poate denega pe seama acelor overi, cari s'au născut în România, pentru că acest lucru îl datorește România onoarei și liberalismului ei. Guvernul român voeste dar să prezenteze corpurilor legislative un proiect de lege, care să reguleze această întrebare. În o conferență o fidențială i-s'a făcut însă pe tema aceasta mare opoziție prim-ministrului *Aurelian* din partea mai multor fruntași ai partidului, astfel că conferența a trebuit să se disolve fără a fi ajuns la vre-un rezultat. Se crede, că dacă în decursul sărbătorilor diferențele nu se vor aplană: *întregul minister va demisiona*.Situația politică, în care se află țara, fiind în modul acesta foarte critică: domnul *D. A. Sturdza*, care de present se află în Berlin, a fost chemat acasă pe cale telegrafică.

Gimnaziul din Cilly. Parlamentul austriac a respins cu 109 voturi, contra 93, suma trecută în buget pentru ridicarea gimnaziului sloven din Cilly, pe care atât anul trecut cât și acum doi ani, majoritatea parlamentului o votase ca necesară. Respingerea, care a produs mare suferință între Sloveni, s'a putut numai așa întâmpla, că Italienii și aderenții partidului popular creștinesc au absentat dela votare; cu voea ori fără voe, nu se poate ști. Immediat după ședință, Slovenii

s'au întrunit pentru a se consulta asupra pașilor ce ar fi de întreprins în cauză, dar au venit la convingerea, că de astă-dată nu se poate face nimica, ci trebuie să se aștepte — bugetul anului viitor.

În contra duelului. Împăratul Germaniei a suprimat lumea cu un „ordin de zi”, edat în ziua de Anul-Nou, la adresa armatei sale și subscris în calitate de „*Rege al Prusiei*”. În acest ordin de zi împăratul Germaniei dispune sistemizarea juriilor de onoare pe seama ofițerilor, statorindu-le totodată cercul de activitate. Împăratul Wilhelm doarește adevăd, să vadă încetată sau cel puțin restrânsă mania de a se duela ofițerii pentru ori-ce nimicuri și de aceea în casuri „de onoare” îi îndrumă la „*juriul competent*”, al cărui cerc de activitate l-a mai lărgit. Judecătoria aceasta de onoare este chemată a decide în mod final asupra tuturor afacerilor gingașe, ivite între ofițeri; ba chiar și în afacerile în cari sunt amestecați și „*civilii*”, juriul va da instrucțiunile necesare ofițerului, că ce are să facă și cum are să se poarte. Ordinul de zi al împăratului german a fost primit cu mare satisfacere din partea celor interesați.

Din Budapesta.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

— 5 Ian. 1897.

— Gratulațiunile de Anul-Nou. — Canonizarea limbii maghiare. — Pasivitatea opoziției. —

E datină veche în viața politică a Ungariei, că oamenii conducători ai diferitelor partide fac enunțaițiuni politice cu ocaziunea gratulațiilor ce li-se aduc de Anul-Nou. Dintr'enunțaițiunile de astă-dată nu are nici una vre-o însemnătate.

Doar de remarcat e vorba lui Bánffy, care a zis, că el a fost silit să primească postul de prim-ministru în interesul vieții partidului liberal. Ca și cum ar fi zis, că „eu v'am creat pe voi, și fără de mine n'ați existat”. Și la această declarație nime n'a răspuns, nime n'a protestat, nime nu s'a rușinat.

Altă declarațiune mai de remarcat e cea a șefului partidului liberal *Podmaniczky Frigyes*, „că fiecare membru al partidului guvernamental este dator a subordina convingerea sa proprie interesului comun al partidului”. Acest principiu face a priori imposibilă ori-și-ce dezvoltare a vieții politice.

Și dacă într'adevăr așa sunt convinși „liberalii”, că interesul partidului este de pus mai presus de toate, atunci stăm în fața unei asociațiuni de acționari, cari pentru dividendele lor sunt gata la ori-și-ce călcare de lege și de drept.

Liberalii hiperzeleși s'abia de nou după „*kultu'kampf*”. Nu le pare bine că Roma nu canonizează limba maghiară ca limbă liturgică și nu le dă astfel o armă în contra naționalităților. Nu e vorbă că sunt și greco-catolici unguri, dar' aceștia sunt parte maghiarizată mai de mult parte terorizată și seduși de acum de curând. Nu s'at însă atâția, ca să se plătească a înființa o episcopie nouă pentru dinșii. Câți sunt dintre ei de origine română, prea ușor ar învia carăși limba română, dacă curentul domitor șovinist n'ar împede acest lucru. Cât pentru Ruteni, este ridicol, ca Maghiarii să se despartă de ei, căci dieșea Muncaciului așa se maghiarizează, încât se poate numi maghiară.

În această de Dumnezeu bîntuită diecesă, limba ruteană e scoasă de pe toate terenele. Limba de administrațiune e cea maghiară, ea' maghiarizarea cultului divin se mai lățește și acum înspre Nord; în școli se mai învață limba ruteană numai ca de batjocură. Cea mai mare parte a preoților nu mai știe limba poporului său.

Ei s'at așa zicând siliți să maghiarizeze, acoperindu-și neștiința și ignoranța lor cu pseudopatriotismul maghiarizator. Înșuși *Fircsik*, episcopul rutean se laudă că-i „*magyar főpap*”. Șovinistilor însă asta nu li-e destul, ei nu se îndestulesc cu aceea, că poporul gr.-cat. unde deja e maghiarizat cântă ungurește, ei voesc, că și protul se săvîrșească tot cultul divin — ungurește. Presa lor, ca de obicei, e așa de neorientată și în

această chestiune, încât îngrămădesc prostii peste prostii, și s'riu pare-că auume ca să blameze e cum se cade „aurita hegemonie”.

Se vorbește mult despre reconstituirea cabinetului. Erdélyi voeste cu tot prețul să se retragă, lăsând portofoliul său lui Wlassics, care de ar voi să primească postul de ministru al justiției, Berzevi-zy ar veni în locul lui. Însă, deși e drept, că în sinul ministerului s'at divergențe de păreri destul de mari, din toată reconstituirea nu va fi nimica, până ce pactul cu Austria și regularea cuotei nu vor fi pertractate în dietă. Bánffy a cugetat, că desbaterile asupra bugetului anual vor ține până la finea lui Februarie, și până atunci vor fi gata proiectele despre pact și regularea cuotei. Opoziția însă a pășit în pasivitate, așa că numai câțiva vor vorbi, accentuând punctul lor de vedere.

Așa desbaterile asupra bugetului n'au să dureze, decât 14 zile.

Din Belgia.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

Bruxelles, 5 Ian. 1897.

În ultima mea scrisoare am vorbit mai mult de politică.

Să lăsăm pentru un moment această temă plictisitoare.

Am zis mai înainte că comerțul Belgiei e cel mai mare și mai intens din lume, în raport cu numărul locuitorilor țării și ... dar' ea' cad în politică!

Ei bine, pentru a încuraja comerțul și pentru a face să meargă industria, expozițiile par' a fi de rigoare.

Așfel în anul acesta o expoziție universală va avea loc la Bruxelles, — și toate semnele ne îndreptățesc a crede într'un deplin succes al ei.

Mari pregătiri se fac în acest scop. Ministrul de lucrări publice, *Vandenpeperboom*, — în același timp *ad interim* la rășboiu, din care cauză atâtea glume se fac pe seama acestui brav și glumeț om, — nu crută nimic pentru reușita expoziției.Nu mai departe ca Mereurea trecută consiliul de administrație dela „*Bruxelles-Exposition*” s'a întrunit și a ascultat raportul comitetului executiv.

Rezultă din acest raport, că adensiunile expozanților se înmulțesc în fiecare zi (până acum vor expune: Franța, Anglia, Germania, Austro-Ungaria, Statele-Unite, Spania, Italia, Elveția, Republicile Americii-de-sud, etc. etc.). Cât pentru expozanții belgieni, ei întrec toate așteptările prin numărul lor.

Compartimentele palatului „*Cinquante-naire*” din Bruxelles vor cuprinde mai mult de 100.000 de metri, ca halte. Concesiunile de atracțiuni în parcul „*Cinquantenaim*” și restaurantele se instalează; apoi clădirile pentru „*Bruxelles-Kermesse*” se contruiesc repede-repede.Între Bruxelles și Tervueren o cale ferată, sistem „*Monovail*”, va manevra cu o repeliğinne de 150—200 de Klm. pe oră, pe o întindere de 5 Klm. Închipuți-vă repeziğinne!„*Tribuna*” a anunțat cazul cu princessa Chimay și țigănușul *János Rigó*. E o poveste simplă, veche și totuși nouă.

Imaginară, ea aparține domeniului poeziei gingașe și sentimentale; reală, ea ne pare de domeniul patologiei celebră. În întâiul caz, ea ne aduce pe gene lacrimile unei dulci emoțiuni; în cazul al doilea, — un homerice hohot de ris.

Parcă vîd pe moralisti pregătindu-și săgețile; dar' dacă ar gândi puțin, ei ar vedea numai decât, că ar face mai bine să li-le reserveze pentru căsătorii în care înclinările inimii n'au nici o parte, decât să le îndrepte cu ieșuriri scandaloase, încontra inevitabililor lor consecințe.

Prinții din zilele noastre se însoară cu pășorice americane (princessa în chestiune ați găcit, e o americană), care în loc de turme de oi aduc turme de milioane.

Ea' prinesc cantă de preferință ciohani cu titluri și cu blazoane! E tot istoria lui Chloë și Daphnis, dar' modernizată: Chloë

*) Vezi numărul 278 al „Tribunei”.

Redacțiunea.

aducând cu sine un sac de dolari, Daphnis — blazoane și coroane...

Căsătoria se face în aceste condiții și totul merge de minune — până când apare Țiganul și răpește cu accentele îndrăcitului sau arcuș inima sentimentală a Cloe...

Istorie veche — și totdeauna nouă.

Nu cunosc sentința tribunalului de Bruxelles.

Desigur însă divorțul va fi pronunțat, articolele codului civil fiind formale.

A. Micul.

Chestiuni școlare.

Adunarea generală a reuniunii învățătorilor gr-cat. din com. Cojoceni.

Poeni, 1 Ianuarie 1897 n.

În 31 Decembrie n. s'a ținut în Agheș adunarea generală a reuniunii învățătorilor gr-cat. din comitatul Cojoceni. S'au prezentat învățătorii în număr îndestulitor, însă — durere — preoții și inteligenții din jur nu.

La adunarea noastră, urde în interesul luminării poporului se lucră, s'a găsit un singur preot, un om din vremea veche, dar' cu sufletul tânăr încă pentru cauză, un singur preot M. on. domn Gregoriu Lehen, care în credința că confrății mai tineri îl vor preveni, nici bătrân nu se pregătise să ne poată servi o liturgie sfântă la începutul muncii noastre. Facutu-ne-am altare însă din sufletul nostru, și cu inima sângerândă de durere ne-am înălțat ferbiuțele rugăciuni întru biruința cauzei noastre, pentru ajutorul stăpânului la muncă noastră, și pentru păcatele celorlalți...

După utrenia, care putu fi servită, ne-am adunat cu toții în școală, unde după cuvântul de deschidere, secretarul reuniunii dl. Dumitru Zah cel raportul anual, din care am știut că în comitatul Cojoceni indiferența față de reuniunea noastră planează asemenea întristător. Au fost rugați adevărați prin comitatul reuniunii toți P. on. protopopi, șapte la număr, se insistă pe lângă învățătorii din tractele aparținătoare, pentru înființarea de reuniuni filiale, se îndemne pe învățători la muncă înțelegătoare; s'au găsit însă puțini cari au răspuns, s'a arătat foarte puțin interes față de cauză. Laudă și recunoștință merită în special pentru zădăritărat reuniunii P. on. Ioan Pop v. protopopul Morlacei, protopopul Fărăgăului și încă unii-doi.

După exmiterea comisiei pentru cenzurarea raportului în care sunt aleși d-nii: Petru Colceriu, și N. Pop, și după constituirea comisiei însărcinată cu criticarea temei ce este a se pertracta, în persoanele învățătorilor: Petru Conda, Ioan Mango și Filip Păruș, — dl. Dumitru Zah, își începe prelegerea despre „năgurdă, nori, ploaie și ghiță”.

În felul ei una dintre cele mai grele teme, ea a fost tratată cu atâta conștiințioasă și zel că ar pute face onoare orișicui; cu atât mai vârtos că în cazul de față ea a fost desfășurată în fața unui popor mult, — laudă harnicilor și deșteptătorilor poporului din Agheș, — cari în număr atât de frumos s'au înfățișat la adunare, arătând un mare interes mai ales față de temă.

A și intră în discuție de la binecunoscută-i măiestrie multe axiome pentru popor, a încercat mai ales a alunga din credința poporului mitul că grădina o poartă „Solomonari” trăindu o din lacuri etc. etc. Raportul comisiei criticează învățătorul: Petru Conda, după comunicarea unor greșeli de a dona mână, asigură pe învățători că această temă e necesară a o pertracta elevilor în 2 ori 3 ore, fiind ea prea ostentivă pentru o singură oră, ear' dl. Zah îi aduce elogiile meritate pentru profunditatea și priceperea cu care a studiat-o și predat-o.

Urmând propunerile diverse, dl. Dl. Petru Conda propune, ear' adunarea cu unanimitate de voturi primește concludul că, comitatul reuniunii se roage P. V. consistor metropolitan să convoace învățătorii la un congres arhiepiscopesc gr-cat. la Blaj, căci multe ar fi cauzele de dezbătut cu comuna înțelegere, mai ales unitatea în manualele de învățământ, edarea de manuale nouă după cerințele moderne etc. Tot la acest punct, dl. Nicolae Maer propune ca învățătorii să se nisească a lăți în popor foaia lui atât de folosită, „Foaia Poporului”. Învățătorii promit solemn străduință în cauză.

Coresp.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Trebuie să poți lucra cum voiești, pentru ca să poți lucra cum trebuie.

Zachariae.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Țeara-Oltului, 29 Decembrie n.

Adunarea generală a congregațiunii comitatense. — O mică replică.

Adunarea generală extraordinară a comitatului Făgăraș ținută în 28 Decembrie a. e., a trecut peste toate obiectele puse la ordinea zilei aproape fără discuțiune, cu excepțiunea punctului 2 din „Rescriptul ministeriale”, unde a fost vorba despre „Despărțirea posturilor vice-notariale de tutorii generali”. Rescriptul acesta ministerial are acele înțelese, ca să se înființeze un post nou, o nouă greutate pentru comune și o nouă comoditate pentru domni notari.

Adevărat nu s'a se va fi părut destulă remunerațiune dlui ministru — ca răsplătă pentru coteșiri la alegerile trecute de deputați dietali — că s'a împărțit de favorul de a umbra pe calea ferată cu prețul jumătate, ci vrea să le dea ajutor nou, ca în cas de lipsă să poată absentă cât de mult din oficiu și să aibă cine să-i suplinească, atât în oficiul strict notarial, cât și în cel al conducerii matriculelor de stat și comunele vor avea să plătească scump această comoditate.

Dacă adunarea comitatensă remonstra simplu contra ordinațiunii ministeriale și evita ca aceea să se dea comunelor spre a se pronunța asupra acestei chestiuni, poate tot nu era primejdia așa de iminentă, — deși din partea Românilor prin dl. Dr. Șenchea s'a remonstreat — însă domni de la administrație sunt mult mai precauți, ca să nu zic vicleni, pentru că la întrebarea, că va mai veni cauza din nou în adunarea municipală, au răspuns, că va mai veni, numai cât acum se va da la comune, ca să și dea părere. Se poate prevedea de pe acum, care va fi părerea comunelor. Notarii își vor da toată silința ca reprezentanțele comunale să decidă: ca să se iee cu plăcere la cunoștința ordinațiunii ministeriale, că înmulțindu-se enorm agendele notariale e lipsă să se separeze postul de vice-notar de cel al tutoriei generale; tutorul general va rămâne pe lângă leaful ce a avut-o, ear pentru postul de vice-notar se va stabili un salariu de 300 fl. și se va scrie din partea organelor administrative concurs și când va veni lucrul înainte în proxima adunare va fi aproape gata. Prin adunarea municipală îl vor trece la îndemână așa s. e. vor zice dinșii: ce să faci? comunele s'au învoit, ele îl plătesc pe vice-notarul, apoi dacă ele voesc, adunarea de ce să nu primească și ea-i pe domni notari domni deplin, deveniți în plăcuta pozițiune de a îndeplini toate poftele domniilor mai mari, pentru că au răgaz, este cine să-i suplinească, vice-notarul în anumite timpuri ale anului un cortez mai mult; ear' ordinațiunea ministerială dușă în deplinire pe cale cinstită. De aceea fac atente toate reprezentanțele comunale să fie cu deosebită băgare de seamă, când va veni în desbatere acest obiect în ședințele lor, să nu primească sarcini nouă, pentru a crea domniilor comodități.

În cazul extrem — ceea ce încă nu e exclus — să ni-se împună cu forță, dar' nu cu învoirea noastră.

Punctul 12 din „Afaceri interne comitatense” unde a fost vorba despre „elocarea banilor comitatensi spre fructificare”, a dat ansă la o discuțiune atât de lungă și de plictisitoare, încât ajunseseră membrii a nu se mai putea înțelege unii pe alții, până ce în urmă văzând, că nu o mai pot scoate la cale, s'a decis ca obiectul acesta să se transpună comisiunii permanente spre a veni de nou cu propunerea sa în proxima adunare generală. Atăta am câștigat din această discuțiune, că înaintând timpul s'a ridicat ședința și s'a anunțat continuarea ei pe 4 ore d. a. și așa alegerea alor 5 membri în comisiunea administrativă s'a întâmplat numai după amiază, când dintre Români au luat parte numai foarte puțini — deși înainte de amiază eram Români în majoritate — și astfel în loc de 5 membri în comisiune abia am putut scoate 3, și aceia numai din grația domniilor, pentru că și dinșii i-au pus în țidurile lor, căci altcum făceam un fiasco formal. Nu știu, când se vor lăsa ai noștri de acest rău obicei de a nu participa la ședință.

Semnificativ a fost punctul ultim al programului, unde orașul Cluj cere ajutorarea monumentului lui Mathia din vre-un fond al comitatului. Comisiunea permanentă a propus respingerea ajutorului din lipsă de astfel de fonduri. Preotul reformat „Balla”, căruia se potrivește de minune aceeași expresiune, dar' pe românește, a propus să se dea un ajutor de 25 fl. din fondul de dispozițiune al comitatului și punându-se chestiunea la vot, toți membrii prezenți ai comisiei permanente au votat pentru propunerea lui „Balla”, lucru ce doar numai în comitatul nostru se poate întâmpla. Români au fost contra, cu toate acestea ajutorul s'a votat.

*

Domnul Zetta în numărul 275 al „Tribunei” zice într'un loc al corespondenței sale, că „greșește domnul Viorel”, pentru că el ar aștepta totul numai din centru, adevărat din Făgăraș, și că din Făgăraș nime nu s'ar fi interesat de alegeri. Să i-se ierte, că așa ceva Viorel nu a zis nici nu a așteptat. Nu a așteptat nici-când Viorel dela reverendissimul domn vicar Basiliu Rațiu, ca să se iee în timp de iarnă pe sate, Viorel e mulțumit, precum toată lumea e mulțumită cu aceea, că reverend. domn vicar este cel mai conștiințios întru împlinirea datorințelor preoțești și cetățenești, ne face onoare și sântem mândri de el; dar' cu tot dreptul așteaptă Viorel și toată lumea dela acei preținși conducători, cari, când e vorba de interesul lor răbat cerul și pământul și colindă mai toate satele de la un cap al comitatului, până la celalalt, cel puțin atât, cât s'a pretins în 3-4 cuvinte din corespondența lui, pentru a se da din partea vre-unuia cât de cât ajutor la alegerile suplinoitoare, cel puțin în centre de aceea, unde se poate prevedea primejdia și cu cine au de a face alegeri, cum este și la Șercaia, și să mai lase afacerile cel puțin în aceea zi, ca să nu fie chiar toți duși din Făgăraș.

Sper, că va fi mulțumit domnul Zetta cu răspunsul și pe viitor nu va mai susținea aceea, că „greșește domnul Viorel”, fără de a și greși, pentru că chiar dacă i-s'ar putea scrie greșală, greșește numai într'atât, într'atât nu arată toate greșelile de cari sufăr noi.

Viorel.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (numărul de Crăciun), întreabă dacă într'adevăr a „răsărit lumina cunoștinței” și oare există „pe pământ pace și între oameni bună voie”? Toate țările se pregătesc de război și se așteaptă pe fiecare an sute de milioane pentru înarmări.

„Christos zice: Iubiți-vă unul pe altul; nu vă certați, nu vă dușmăniți; trăiți în pace; trăiți în unire frățească. Așa e oare la poporul nostru?” — întreabă „Gazeta”.

„Dar' nu avurăm oare privilegiu chiar în acest doi ani din urmă a vedea cu durere, cum fii neamului nostru își uită de atâtea-ori de această principala învățătură a Mântuitorului lumii? Cum se vrăjămășiră, cum se dușmăniră Români cu Români? Cum pîrăiră Români pe Români înaintea străinului? Cum oameni luminați, oameni cu renume la neamul nostru, oameni bineeducați și încrezuți ai națiunii noastre, își spălară rușele înaintea străinului? Să fie oare și aceasta semn de iubire, semn de pace și de bunăvoință, semn de cinste și de mărire, să fie oare și aceasta semn de jertfă pentru națiune, așa cum o pretinde spiritul religiei aceluia, a cărui naștere o prănuiesc și o preamăresc astăzi toți fii neamului românesc?”

*

Dreptatea (numărul de Crăciun) stabilește principiul, că în timpurile cele mai grele vine mântuirea. De încheiere apăsătoare la Români cu cuvintele: „Se abandonăm cel puțin noi între noi ura reciprocă, ambițiunea și poftele vanitose și crescând, se ne promitem și să ne decidem serios pentru o lucrare armonioasă, solidă, bărbătească și domnă — întru speranță”.

*

Foaia Poporului (nr. 1 pe anul 1897) are un prim-articol. De Anul-Nou. Din ocaziunea că „Foaia Poporului” intră în anul al 5-lea al existenței sale, autorul articolului explică rostul luptei noastre naționale, și ținta politice maghiare. Guvernul unguresc vrea să ne prefacă maghiari, noi avem să ținem la „limba, legea și datinile noastre străvechi, cari alcătuiesc naționalitatea noastră românească”.

Tocmai pentru că noi ținem la comorile noastre ei ne urăsc și ne lovesc.

„În rățărirea lor, — zice „F. P.” — ei își închipuiesc pe semne, că de frică și de stă au să se lăpădă de toate, și să ne prefacă din Români, Maghiari.

Se înțelege că dușmanii noștri se înșală. Un om poate să fie mișel, un popor însă nici odată. Și s'au decapitat, în vremuri, chiar împărați puternici, — nici-odată un popor.

Dar' dacă aceasta e adevărat, tot atât de adevărat e și aceea, că trebuie să luptăm din răspuneri pentru drepturile noastre. Lupta e viața unui popor, lăcomia e moartea lui”.

„Foaia Poporului” va fi conducătoare în această luptă. Ea se întărește din zi în zi, și se va face tot mai bună dacă poporul o spriginește.

CRONICĂ

Sibiu, 9 Ian. n. 1897

Redacțional. Foaia Poporului anunță în ultimul seu număr, că dl. Ioan Costin, colaborator la partea economică a acestei foi, a facut de a mai face parte din redacțiunea ei.

De Anul-Nou. După cum sântem informați, în preseara Anului-Nou st. v. mai mulți domni vor aranja o convenire socială în sala hotelului „Împăratul Roman”. Bilete de intrare (1 fl. de per-soană) se pot cumpăra luni, 11 Ian. n. delr 4-5 o. p. m. în localul casei române. Facem atenți pe cei-ce se înterează de această petrecere, că în ziua convenirii (12 Ianuarie) nu se mai dau bilete.

Congregațiunea comitatului Hunedoara s'a ținut în 4-5 Ian. n. Au fost multe puncte de interes române. Membrii români au luat parte mai mulți ca altădată. Un raport detaliat, ce-l primim din Deva, îl vom publica în numărul proxim.

„Foaia Poporului”. A apărut nrul 1 din anul al 5-lea al Foii Poporului, cu un bogat material și cu două ilustrațiuni. Eată sumarul acestui număr: De Anul-Nou, prim-articol; Entri-filete politice; Dr. Dumitru Radu, biografie și date despre familia noului episcop. Portretul Drului Radu. Felicitări de Anul-Nou. Din Lume (știri din Bulgaria și despre răscăla din Cuba); Prigonirea celui drept, articol cu o ilustrațiune: „Fuga în Egipt” Jertfele tem-nițelor ungurești, (statistica prigonirilor de pe cei din urmă doi ani) Vorbe înțelepte (Una la săptămână, — o rubrică nouă, pentru sfaturi bune).

Partea economică: Vinurile din viile cu peronosporă; Termine (scutirea de dare pentru datorii); Taina economiei; Rânduiala grădului. Știri economice; Veterinarul practic (rubrică permanentă); Din trasta cu po-vorbe (întrebări și răspunsuri).

Mai multă voință! articol politic de Teodor V. Păcățan.

În Foia se începe „Insula șerpilor” de Carmen Sylva, (al cărui portret s'a publicat în nrul trecut).

Cronică (pe trei coloane). Ris. Posta Redacției, etc...

Atragem atențiunea cetitorilor noștri la acest organ, care a luat un nou avânt și îi rugăm ca în interesul culturii și progresului național să o lățească cât mai mult printre țeranii noștri. „Foaia Poporului” va apăre de aici încolo ilustrată și costă 1 fl. 50 cr. pe 1/2 an.

Procesul Boșcanilor. Sântem informați, că în procesul Boșcanilor dl. avocat din Lugoj Coriolan Brediceanu, ca apărător al celor osândiți și întemnițați a înisnat recurs la Curie, cered de nou novisarea procesului pe baza fashiării adevăraților faptuitori. Motivele pe baza cărora s'a cerut novisarea, sânt fashiunile adevăraților vinovați cari la o nuntă au mărturisit singuri, că re-torcedu-se în seara de 10 Maiu dela o petrecere românească, ținută în liber, și năcăjiți fiind din cauză că Maghiarii au dus toate masicele din Boșca la Milleniu, și-au răbunat asupra steagurilor ungurești, fără a fi fost însă îndemnați de cineva. Acești doi faptuitori sânt Nicolae Loga, și Dumitru Căzan; toți ceilalți întemnițați sânt nevinovați.

Dar de Crăciun dela — procurorul. În ajunul de Crăciun administrația ziarelor noastre a primit dela procuratura reg. un surprinzător dar de Crăciun, în forma unei note, prin care i-se cere, ca în timp de 24 ore să plătească 500 fl. altfel suma aceasta se va lua prin executor din cautiunea ziarelor, ceea-ce ar provoca imediat oprirea lor. Surprinsă de amabila atențiune, administrația noastră s'a grăbit a confirma primirea darului prin transpunerea sumei de 500 fl. la locul competent.

Suma aceasta, destul de considerabilă, reprezintă amenda, ce ni-s'a dictat din partea tribunalului din Cluj în ultimul proces, al IX-lea, al „Foii Poporului”.

Din temnița la tribunal. Dl. Andreiu Baltez, fost redactor responsabil al „Tribunei” și „Foii Poporului”, și-a început precum am anunțat deja pe-deapsa de 19 luni în temnița din Seghedin. De abia așezat însă în acest palat al suferințelor, tocmai în ajunul Crăciunului dl. Baltez a fost avisat, că Duminecă, adevărat mănă, va fi exortat la Cluj pentru a fi de față la pertractarea ce se va ține Marți în 12 Ian. n.

Se știe, că în ultimul proces (al 23-lea!) al „Tribunei”, pertractat în 29 Sept. dl. Baltez a fost condamnat la 1 an și trei luni temniță de stat și 300 fl. amendă. În procesul „Foii Poporului”, dela 3 Nov. a fost earăși condamnat, pe lângă amenda mai sus amintită la 4 luni temniță ordinară.

Pertractarea din 12 Ian. va avea de scop, probabil, ca să acumuleze aceste două pedepse într'una, de temniță ordinară, ori de stat.

Mai zică cineva, că Crăciunul nu e sârbătoare „păcii”!

Noua gazetă. În sârbătorile Crăciunului am primit noul ziar din Arad, Tribuna Poporului. Tiparul și hârtia se prezintă bine, încoalo puține bune am pute zice. Deocamdată constatăm, că „R. O.” — cea mai competentă — a fost anunțat în ultimul seu număr, că „Trib. P-lui” va apăre, având în frunte cu-vântul inițiatorilor ei, vr'o 25. Noua gazetă a desmîntit pe ortaca sa. În frunte n'a apărut nici un cuvânt al inițiatorilor, cari până acum s'ant necunoscuți. În locul inițiatorilor s'a rostit însă „redacțiunea”, printr'un „cuvânt redacțional”. Din acest cuvânt relevăm, că drept program redacțiunea spune, că n'are nevoie să-și marcheze programul. Eată cuvintele lor:

„Bărbați, cari s'au grupat în jurul nostru (adeacă a d-lui I. R. Șirlianu, pentru că numai dntul e cunoscut până acum ca redactor. (Red. Trib.) și au întemeiat această foaie fiind toți luptători încrecați ai partidului național român, mărturisire de credință n'avem nevoie să mai facem (1? R. Trib.)”

Pe scurt, până azi din întreg „grupul” de bărbați, ori-cât de încrecați luptători, și ori-cât ei vor fi „ridicați cauza națională la înălțimi, cum nu se mai văzuse”, nu cunoaștem decât pe Ioan Russu-Șirlianu, red. responsabil și — de printre șire — pe G. Bogdan-Duică, care într'un loc al numărului de probă este numit „amicul și redactorul nostru”. Așteptăm acum, ca să se se prezente și ceilalți 23.

Dela Ibașfalău. Am luat la timpul seu notiță despre prigoana „patriotică”, pornită astă vară împotriva câtorva Români din Ibașfalău, pe cuvânt că aceștia ar fi murdarit nescari steaguri ungurești împodobile cu emblema statului. Apărătorul acușărilor, dl. Simeon Căluțiu din Dicio Szt-Martin, a recurat. A um primim următoarele: Tabla reg., recunoscând ne-regularitatea procedurii tribunalului, a ordonat nouă pertractare, admițând ca tribunalul să i-e afaceri-a mai serioasă și să cerceteze conștiințios, dacă pe steaguri a fost emblema statului, sau nu.

Noua pertractare s'a ținut la 11 Dec. a. c.; pe lângă steagurile cu pricina, tribunalul a mai adus, ca „corpus delicti”, încă două steaguri, cari deasemenea ar fi fost murdarite. Deși s'a constatat, că numai un steag avea emblema țerii, tribunalul a adus aceeași sentență: protopopul Cămpian, învățătorul I. Segișorean și fratele seu Ghiță Timar, sânt achitați, ear' servitorul Nicolae Crisan și băiatul de 17 ani, T. Stoica osândiți, primul la 1 an arest ordinar și 40 fl. amendă sau 4 zile închisoare, al doilea la 1 lună închisoare și 20 fl. amendă sau 2 zile închisoare.

E de remarcă, că la pertractarea aceasta au asistat foarte puțini, ear' dintre pîrșitori numai preotul ref. Z. Jzon, pe când la prima pertractare sala era tixită de lume. Dl. avocat Simeon Căluțiu a înisnat earăși recurs împotriva sentenței.

† Pápay István. Șeful cancelariei M. Sale, Pápay István, a decedat la 6 Ian. n. în etate de 69 ani. El s'a născut la 1821 în comuna Nagy-Géres, comitatul Zemplin.

Din barbariile gendarmilor. — Earăși ni-se comunică două isprăviri de ale bașbozucilor stăpânirii. Eată-le:

La 24 Dec. st. v. Un român din Ibașfalău, Nicolae Străjan, tată a 5 copii, eșind din cărîmă, a ajuns, — de ce nu se știe — în conflict cu un gendarm. Acesta fără a face cele trei somații prescise de lege, scoase sabia și o isblă cu furie de fața lui Străjan, tăindu-i o parte din obraz împreună cu falca. Nefertitul tată, rănit atât de greu, va rămănea pentru totdeauna schilod.

Ede notat că barbaria s'a săvîrșit în ziua mare, pe piața orașului, fiind de față mai mulți martori.

Al doilea cas s'a petrecut în seara aceleiași zile, tot în Ibașfalău. Țăranul Mihail Bleah, venia pe câmp, cântând din fluier. Niște gendarmi, întăindu-l îl provoacă să nu mai cânte, ci să se lătească să prindă un husear desertor. Țăranul, om pacific, răspunde, că nu se amestecă în asemenea lucruri și voi să-i vadă de drum. La aceasta însă unul dintre gendarmi, turbat de furie îl lovi cu putere la un ochi, care se umflă atât de tare, încât bietul Român de atunci e silit să stea acasă, să se vindece, și astfel nu mai poate câștiga nimic pentru sârmăna sa familie, al cărei singur sprigin este.

Necrolog. I. Dologa, paroch gr-cat. ca sot; Tiberia, Aurel și Eugen, ca fii; Dr. Ioan Pop, medic de Șab și Demian Pop, paroch gr-cat. în Bichigiu ca frați; Constăntia și Maria ca cumnate, precum și numeroși consănguni, anunță cu inima frântă de durere, că nemiloasa moarte a secerat dintre cei vii pe prea iubită lor, soție, mamă, soră și cumnată Pelagia Dologa, care după un morb greu și îndelungat și-a dat blândul și nobilul suflet în mâinile Creatorului Mercuri în 6 Ianuarie st. n. a. c. în al 35-lea an al vieții și al 10-lea al preatericeii sale căsătorii. O amintele pămînteste ale neputatei defuncte s'au așezat spre vecinul răpaus Sâmbătă în 9 Ianuarie st. n. a. c. la 12 ore din zi, după rîitul bisericii gr-cat. din loc. Borgo-Tiha, la 7 Ianuarie 1897. Fie-i țărnă ușoară și memoria eternă!

Mobile.

Numai produse proprii, pentru întocmire de salon, refector, dormitor și odă de locuit în orice stil, după desemnuri prescise sau proprii.

Executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmire la prăvălii, hotel, cafenele, școli și biserici, altare, amvoane și strane.

Fritz W. Elges,
Sibiu.

Fabrica: Strada Sării (Zalzgasse) nr. 37. — Deposit: Strada Cismădiei nr. 30.

Primește comenzi din afară, garantând pentru materialul uscat și pentru o executare elegantă, cu cele mai moderate prețuri.

Atelier propriu de tapetier pentru mobile și decorațiuni.

Deposit bogat de tapete de hârtie. [1533] 15—20

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895) editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
„Din goana vieții“, ediția III (1895). fl. 1.75.
„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comenzile se se adresează:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Bomboanele „Pemete“

ale lui Réthy

sînt cele mai bune în contra

Tusei, răgușelei și catarului

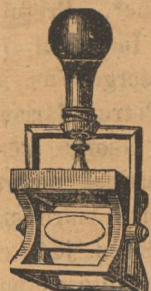
pe cari le curează în grabă.

Se poate căpăta în orice farmacie.
O cutie costă 30 cr. Câte 5 cutii trimite franco pentru fl. 1.50. [2370] 6—10

Réthy Béla,
farmacist în Békés-Csaba.

Mica tipografie

originală americană cu tipuri de cauciuc,
precum și stampilii și sigile
de toate soiurile.

[2627] 6—6

A se procura numai direct de la fabricantul:

J. LEWIN,

FABRICĂ DE STAMPILII ȘI TYPURI.

Vienne, Stadt, Adlergasse 14.

Tipografia de tipuri, cu șatula gratuită și celele de lipsă la pregătirea de mici tipărituri

O dosă permanentă de color costă:

cu 80 tipuri fl. 1.20	cu 180 tipuri fl. 2.—
„ 130 „ „ 2.50	„ 225 „ „ 3.—
„ 315 „ „ 3.75	„ 390 „ „ 4.50

În mărime de 6x4 fl. —.30

„ „ 9x5 „ —.40

„ „ 11x7 „ —.60

„ „ 16x8 „ —.90

Ce nu convine primesc înapoi.

Lista prețurilor pentru vânzări en gros se trimite franco.

Se caută agenți.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sînt eu imputernicit. Expedez deci ori-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de fl. 6.60 și anume:

- 6 cutite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr-o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceain.
- 1 lopățiță pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni se nu lase deci prilegiul acesta admirabil și să-și procure splendidă garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2320] 10—10

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal igienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Expediția d-voastră de tacămuri am primit-o, sînt foarte mulțumit cu ele și mă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură, constatătoare din 44 bucăți de argint american patent.
Bozovici (comitatul Caras-Severin), 18 Iulie 1896.

Keresztes Sándor, judecător superior.

Pilis, în 24 August 1896 (comit Pestei).

Stimate Domnule!

Sînt foarte mulțumit cu garnitura. Mă rog a-mi trimite soacrei mele, baronei Nyary nasc. de Somogyi, trei asemenea garnituri la Szunto.

Baron Iulius Nyary.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opu întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-șefedintei înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Atele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Două rapoarte de ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după înțetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorul“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.